

ПОВІДОМЛЕННЯ

про утворення разової спеціалізованої вченої ради

Заклад освіти/наукова
установа

Інститут держави і права імені В.М.Корецького Національної
академії наук України (ідентифікаційний код 05417130)

1. Здобувач ступеня доктора філософії

1.1. ПІБ здобувача ступеня доктора філософії	Берчук Андрій Вікторович
1.2. Стать здобувача	Чоловіча
1.3. Освітньо-наукова програма, яку завершує здобувач	47827 Політологія (052 Політологія)
1.4. Дата початку підготовки за ОНП	01.11.2022
1.5. Дата завершення підготовки за ОНП	31.10.2025
1.6. Дата завершення навчання на попередньому освітньому рівні	24.06.2000
1.7. Окремі елементи освітньо-наукової програми забезпечуються іншим закладом вищої освіти/ науковою установою (у тому числі іноземним)	ні

2. Дисертація

2.1. Тема дисертації	Роль волонтерських організацій в консолідації українського суспільства
2.2. Анотація дисертації	У дисертації здійснено комплексне політологічне дослідження ролі волонтерських організацій у процесах консолідації українського суспільства в умовах сучасних політичних, соціальних, безпекових і цивілізаційних викликів. Актуальність теми зумовлена тим, що повномасштабна війна Російської Федерації проти України не лише спричинила масштабні гуманітарні, соціальні, економічні та інституційні виклики, а й стала потужним каталізатором громадянської самоорганізації, розвитку горизонтальних зв'язків, суспільної солідарності, благодійності та нових форм взаємодії між державою, громадянським суспільством, волонтерськими організаціями, громадами, бізнесом, діаспорою та міжнародними партнерами. Обґрунтовано, що в умовах повномасштабної війни волонтерство в Україні вийшло за межі традиційного розуміння благодійної, соціальної чи гуманітарної допомоги та набуло виразного суспільно-політичного значення. Воно стало не лише реакцією громадян на кризу, а й важливим механізмом мобілізації ресурсів, підтримки обороноздатності держави, допомоги постраждалому населенню, інтеграції внутрішньо переміщених осіб, розвитку локальних ініціатив, формування суспільної довіри та зміцнення

соціальної згуртованості. У цьому контексті волонтерські організації розглядаються як структурний елемент громадянського суспільства, який у кризових умовах здатний виконувати інтеграційну, мобілізаційну, комунікаційну, компенсаційну, безпекову, гуманітарну та консолідаційну функції.

Метою дисертаційного дослідження є комплексне політологічне обґрунтування ролі волонтерських організацій і волонтерських практик як чинника консолідації українського суспільства в умовах повномасштабної російсько-української війни, а також визначення їхнього значення для формування довіри, соціального капіталу, горизонтальної солідарності, громадянської суб'єктності, суспільної стійкості та післявоєнного відновлення України. Для досягнення цієї мети у роботі розкрито теоретико-методологічні засади дослідження волонтерства, суспільної консолідації, солідарності, соціального капіталу та громадянської участі; проаналізовано історичну еволюцію волонтерства у світовому й українському контекстах; охарактеризовано трансформацію волонтерського руху в Україні після 2014 року та після початку повномасштабного вторгнення; визначено роль цифровізації у розвитку нових моделей громадянської мобілізації; досліджено значення довіри до волонтерів і благодійних внесків як індикаторів соціальної згуртованості; окреслено основні проблеми, ризики та перспективи розвитку волонтерства у процесах воєнної консолідації та післявоєнного відновлення України.

Об'єктом дослідження є процеси консолідації українського суспільства в умовах сучасних політичних, соціальних і безпекових викликів. Предметом дослідження є волонтерські організації як чинник консолідації українського суспільства в умовах повномасштабної російсько-української війни. Методологічну основу дисертації становить міждисциплінарний підхід, що поєднує політологічний, соціологічний, історичний, інституційний, структурно-функціональний, компаративний і системний аналіз. У роботі використано методи аналізу і синтезу, узагальнення, порівняння, контент-аналізу, інтерпретації соціологічних даних, а також прогнозування щодо подальшої ролі волонтерства у післявоєнному розвитку України.

У першому розділі дисертації розкрито теоретико-методологічні засади дослідження волонтерства та суспільної консолідації. Волонтерство проаналізовано як соціально-політичний феномен, що перебуває на перетині громадянської активності, благодійності, солідарності, соціальної відповідальності та політичної участі. Показано, що у сучасній науці волонтерство не може розглядатися лише як індивідуальна моральна практика або форма допомоги, оскільки воно пов'язане з інституційним розвитком громадянського суспільства, формуванням горизонтальних зв'язків, довіри, соціального капіталу та здатністю суспільства до колективної дії. Окрему увагу приділено теоретичним підходам до розуміння суспільної консолідації, соціальної згуртованості, солідарності та соціального капіталу як категорій, що дають змогу пояснити консолідаційний потенціал волонтерської діяльності.

Обґрунтовано, що волонтерство є не лише формою участі громадян у суспільному житті, а й механізмом формування довіри, взаємодопомоги, громадянської відповідальності та горизонтальної самоорганізації.

У другому розділі досліджено еволюцію волонтерства та його

трансформацію в умовах глобальних і національних викликів. Проаналізовано історичні етапи становлення добровільної допомоги, благодійності, громадських асоціацій і волонтерських практик у світовому та українському контекстах. Показано, що волонтерство історично розвивалося від традицій взаємодопомоги, релігійної благодійності й локальної підтримки до складних інституціоналізованих, міжнародних і цифрових форм громадянської активності. Особливу увагу приділено трансформації волонтерського руху в Україні після 2014 року, коли російська агресія, Революція Гідності, війна на сході України та посилення потреби у підтримці армії й постраждалого населення спричинили стрімкий розвиток волонтерських ініціатив. Обґрунтовано, що саме після 2014 року волонтерство стало одним із ключових чинників зміцнення громадянського суспільства, суспільної довіри та національної самоорганізації. Окремо розглянуто цифровізацію волонтерства, розвиток онлайн-платформ, соціальних мереж, краудфандингу, цифрової звітності, верифікації зборів і нових моделей громадянської мобілізації.

У третьому розділі проаналізовано волонтерські практики в умовах повномасштабної війни як чинник мобілізації, довіри та суспільної стійкості. Доведено, що повномасштабне вторгнення Російської Федерації у 2022 році стало переломним моментом у розвитку українського волонтерства, оскільки спричинило не лише масштабне розгортання формальних благодійних фондів і громадських організацій, а й хвилю спонтанної самоорганізації громадян, локальних ініціатив, неформальних мереж допомоги та цифрових волонтерських практик. Волонтерство у цих умовах стало практичним механізмом подолання соціальних, регіональних, мовно-культурних і ціннісних поділів, оскільки об'єднало різні соціальні групи навколо спільної мети – захисту державності, підтримки Збройних Сил України, допомоги постраждалим громадянам і збереження суспільної стійкості. У роботі доведено, що довіра до волонтерів і благодійні внески виступають важливими емпіричними індикаторами соціальної згуртованості та громадянської мобілізації. Високий рівень довіри до волонтерських організацій свідчить про здатність суспільства підтримувати горизонтальні зв'язки, делегувати ресурси недержавним акторам і брати участь у спільних діях без прямого примусу з боку держави. Благодійні внески, донати та регулярна фінансова підтримка волонтерських ініціатив розглядаються не лише як економічний ресурс, а і як форма громадянської участі, символічної солідарності та політичної підтримки спротиву. Показано, що в умовах війни культура благодійних внесків стала одним із проявів нової громадянської суб'єктності українців. Наукова новизна дисертації полягає в обґрунтуванні волонтерських організацій як самостійного суспільно-політичного чинника консолідації українського суспільства в умовах повномасштабної війни. У роботі запропоновано розглядати волонтерство не лише як форму благодійної, гуманітарної чи соціальної допомоги, а як багаторівневий механізм формування довіри, соціального капіталу, горизонтальної солідарності, соціальної справедливості, громадянської суб'єктності та суспільної стійкості. Удосконалено теоретичне розуміння взаємозв'язку між волонтерством, громадянською участю та консолідацією суспільства. Дістало подальшого розвитку положення про те, що волонтерські практики

в умовах війни виконують не лише компенсаційну функцію щодо інституційних обмежень держави, а й інтеграційну функцію, поєднуючи громадян, громади, державні інституції, бізнес, діаспору та міжнародних партнерів у єдину мережу підтримки й спротиву. Окремим елементом наукової новизни є обґрунтування значення цифрового волонтерства як нової форми громадянської участі та інфраструктури довіри. У дисертації показано, що цифрові платформи, соціальні мережі, інструменти онлайн-зборів, публічної звітності, цифрової верифікації та комунікації в реальному часі створюють нову якість волонтерської діяльності. Вони забезпечують швидкість мобілізації ресурсів, прозорість благодійних процесів, ширше залучення громадян і підвищення довіри до волонтерських ініціатив. Водночас наголошено на ризиках псевдоволонтерства, шахрайства, інформаційних маніпуляцій, емоційного вигорання, нерівномірного розподілу ресурсів між громадами та можливої бюрократизації волонтерського сектору.

Практичне значення одержаних результатів полягає в можливості використання положень і висновків дисертації у процесі формування державної політики щодо підтримки волонтерського руху, розвитку партнерства між державою та громадянським суспільством, удосконалення механізмів публічної звітності, цифрової верифікації благодійних зборів, підтримки локальних волонтерських ініціатив, профілактики емоційного вигорання волонтерів, запобігання псевдоволонтерству та залучення волонтерського досвіду до процесів післявоєнного відновлення України. Матеріали дисертації можуть бути використані у науково-дослідній роботі, освітньому процесі, підготовці навчальних курсів із політології, громадянського суспільства, політичної участі, соціальної згуртованості, а також у практичній діяльності органів державної влади, місцевого самоврядування, громадських і волонтерських організацій.

У висновках дисертації обґрунтовано, що волонтерські організації в сучасній Україні є не тимчасовою реакцією на кризу, а стратегічним ресурсом суспільної стійкості, національної єдності, утвердження соціальної справедливості та демократичного розвитку. Їхнє значення полягає у здатності перетворювати індивідуальну громадянську ініціативу на колективну дію, локальні практики взаємодопомоги – на загальнонаціональні мережі підтримки, благодійність – на форму громадянської участі, а цифрові комунікації – на інфраструктуру мобілізації й довіри. Подальший розвиток волонтерства залежатиме від здатності держави та громадянського суспільства зберегти баланс між гнучкістю добровільної самоорганізації та необхідністю прозорості, підзвітності, інституційної сталості й довгострокового партнерства. Основні положення дисертації відображено у наукових публікаціях автора, зокрема у статтях, присвячених історії становлення волонтерства, динаміці довіри до волонтерів та обсягу благодійних внесків в Україні, а також ролі волонтерства у консолідації українського суспільства в умовах повномасштабної війни. Окремі результати дослідження апробовано у тезах доповідей на наукових і науково-практичних конференціях, присвячених волонтерським організаціям, захисту прав людини, цифровим практикам волонтерства, європейській інтеграції, воєнним викликам і післявоєнному відновленню України.

	Структура дисертації зумовлена метою, завданнями та логікою дослідження. Робота складається зі вступу, трьох розділів, висновків, списку використаних джерел і додатків. Перший розділ присвячено теоретико-методологічним засадам дослідження волонтерства та суспільної консолідації; другий – еволюції волонтерства та його трансформації в умовах глобальних і національних викликів; третій – аналізу волонтерських практик в умовах повномасштабної війни, їхньої ролі у формуванні довіри, соціальної згуртованості, горизонтальної солідарності, мобілізації суспільних ресурсів і післявоєнного відновлення України.
--	---

2.3. Ключові слова дисертації	волонтерство, консолідація, громадянське суспільство, громадянське об'єднання, соціальний капітал, суспільна довіра, російсько-українська війна, цифровізація, права людини, євроінтеграція, держава, ідентичність, державотворення, демократія, справедливість
-------------------------------	---

2.4. Посилання, за яким розміщено текст дисертації на сайті ЗВО	https://idpnan.org/andrii-viktorovych-berchuk
---	---

2.7. Публікації здобувача, зараховані за темою дисертації

Берчук А. Історія становлення волонтерства від найдавніших часів до сьогодення. Держава і право. 2024. Вип. 96. С. 330–341.

Рік	2024
Ключові слова	волонтерство, історія, громадянська відповідальність, гуманітарні кризи, залученість до волонтерської діяльності, світовий індекс благодійності
DOI	10.33663/1563-3349-2024-96-330
ISSN	–
Одноосібне авторство	так
Містить державну таємницю / службову інформацію	ні
Посилання	https://derzhava-i-pravo.com.ua/articles/96-330.pdf

Берчук А. Динаміка довіри до волонтерів та обсягу благодійних внесків в Україні (2014–2025 рр.). Держава і право. 2025. Вип. 98. С. 397–410.

Рік	2025
Ключові слова	волонтерство, довіра, благодійність, соціологічні дослідження, війна, Україна, громадянське суспільство
DOI	10.33663/1563-3349-2025-98-397
ISSN	–
Одноосібне авторство	так
Містить державну таємницю / службову інформацію	ні
Посилання	https://derzhava-i-pravo.com.ua/articles/98-397.pdf

Берчук А. Роль волонтерства у консолідації українського суспільства в умовах повномасштабної

Рік	2026
Ключові слова	волонтерство, соціальна консолідація, довіра, благодійність, громадянське суспільство, війна, Україна, цифровізація, соціальна згуртованість
DOI	10.5281/zenodo.20648374
ISSN	–
Одноосібне авторство	так
Містить державну таємницю / службову інформацію	ні
Посилання	https://ppdnz.com.ua/index.php/home/article/view/803

3. Захист

3.1. Посилання, за яким здійснюватиметься онлайн-трансляція захисту	https://idpnan.org/andrii-viktorovych-berchuk
---	---

4. Разова рада

4.1. Дата рішення Вченої ради про утворення разової ради	16.07.2026
4.2. Дата наказу про введення у дію рішення Вченої ради про утворення разової ради	20.07.2026

Голова разової ради

ПІБ	Кресіна Ірина Олексіївна
Місце роботи	Інститут держави і права імені В.М.Корецького Національної академії наук України
Посада	Провідний науковий співробітник (Основне місце роботи)
Факультет або інший структурний підрозділ	Правових проблем політичних інститутів та процесів (відділ конституційного та муніципального права)
Науковий ступінь	Доктор наук, 23.00.05 Етнополітологія та етнодержавознавство
Дата отримання диплома доктора філософії (кандидата наук)	–
ORCID	0000-0003-0771-9707

Публікації за тематикою дисертації

Кресіна І.О. Підставові вольності українського громадянина. Держава і право. 2025. Вип. 98. С. 444-457.

Рік	2025
-----	------

Ключові слова	Українська держава, Конституція, право, вольності, вільна нація, держава, громадянин, громадянське суспільство, волонтерство, правовий акт, правова традиція, політико-правовий дискурс
DOI	10.33663/1563-3349-2025-98-444
ISSN	–
Одноосібне авторство	так
Містить державну таємницю / службову інформацію	ні
Посилання	https://derzhava-i-pravo.com.ua/articles/98-444.pdf

Кресіна І.О. Комісії правди і справедливості як інструмент забезпечення державою прав людини в умовах російсько-української війни. Держава і право. 2026. Вип. 98. С. 342-366.

Рік	2026
Ключові слова	Права людини, держава, громадянське суспільство, демократичні цінності, справедливість, правда, комісії правди і справедливості
DOI	10.33663/1563-3349-2026-99-342
ISSN	–
Одноосібне авторство	так
Містить державну таємницю / службову інформацію	ні
Посилання	https://derzhava-i-pravo.com.ua/articles/99-342.pdf

Кресіна І.О. Право на правду: проблеми концептуалізації і реалізації в умовах російсько-української війни. Правова держава. 2026. Вип. 37. С. 397-411.

Рік	2026
Ключові слова	Правда, справедливість, суспільство, право, право на правду, права людини, міжнародно-правовий акт, конституція
DOI	10.33663/0869-2491-2026-37-397-411
ISSN	–
Одноосібне авторство	так
Містить державну таємницю / службову інформацію	ні
Посилання	https://pravova-derzhava.org/en/rule-of-law-issue-37-2026-397

Рецензент

ПІБ	Кукуруз Оксана Володимирівна
Місце роботи	Інститут держави і права імені В.М.Корецького Національної академії наук України
Посада	Завідувачка сектору правових проблем політології (Основне місце роботи)
Факультет або інший структурний підрозділ	Правових проблем політичних інститутів та процесів (відділ конституційного та муніципального права)
Науковий ступінь	Доктор наук, 23.00.02 Політичні інститути та процеси

Дата отримання диплома доктора філософії (кандидата наук)	–
ORCID	0000-0003-1863-3028

Публікації за тематикою дисертації

Кукуруз О. В. Справедливість як дороговказ держави: механізм пошуку формули в епоху цифровізації. Політологічний вісник. 2025. Вип. 99. С. 179–189.

Рік	2025
Ключові слова	справедливість, взаємодія держави і громадянського суспільства, демократія, публічна влада, політичні рішення, російська агресія, волонтерський рух, цифровізація
DOI	10.17721/2415-881x.2025.99.179-189
ISSN	–
Одноосібне авторство	так
Містить державну таємницю / службову інформацію	ні
Посилання	https://zpv.knu.ua/index.php/pb/article/view/400

Кукуруз О. В. Українсько-польська взаємодія як протидія рашизму. Держава і право. 2024. Вип. 95. С. 159–167

Рік	2024
Ключові слова	рашизм, тоталітаризм, мілітаризм, політика сусідства, українсько-польська взаємодія, російсько-українська війна
DOI	10.33663/1563-3349-2024-95-159
ISSN	–
Одноосібне авторство	так
Містить державну таємницю / службову інформацію	ні
Посилання	https://surl.li/qvucet

Кукуруз О. В. Політико-дипломатична функція Верховної Ради України в сфері прав людини в умовах російсько-української війни. Держава і право. 2026. Вип. 99. С. 386–397.

Рік	2026
Ключові слова	права людини, держава, суспільство, консолідація, публічна влада, парламент, політико-дипломатична функція, політико-правові засади, російсько-українська війна
DOI	10.33663/1563-3349-2026-99-386
ISSN	–
Одноосібне авторство	так
Містить державну таємницю / службову інформацію	ні
Посилання	https://derzhava-i-pravo.com.ua/articles/99-386.pdf

Рецензент

ПІБ	Горбатенко Володимир Павлович
Місце роботи	Інститут держави і права імені В.М.Корецького Національної академії наук України
Посада	Провідний науковий співробітник (Основне місце роботи)
Факультет або інший структурний підрозділ	Правових проблем політичних інститутів та процесів (відділ конституційного та муніципального права)
Науковий ступінь	Доктор наук, 23.00.02 Політичні інститути та процеси
Дата отримання диплома доктора філософії (кандидата наук)	–
ORCID	0000-0002-2400-954X

Публікації за тематикою дисертації

Горбатенко В. П. Справедливість як індикатор правового і політичного розвитку: аксіологічний підхід. Політичне життя. 2025. № 3. С. 5–12.

Рік	2025
Ключові слова	справедливість, правовий і політичний розвиток, розподільна справедливість, зрівняльна справедливість, відплатна справедливість, криза розподілу, соціальні норми, громадянське суспільство, інституційна і процесуальна справедливість, російсько-українська війна, справедливий мир для України
DOI	10.17721/2415-881x.2025.98.123-134
ISSN	–
Одноосібне авторство	так
Містить державну таємницю / службову інформацію	ні
Посилання	https://zpv.knu.ua/index.php/pb/article/view/375

Горбатенко В. П. Від кризи ідентичності до національного світосприйняття. Політологічний вісник: збірник наукових праць / голов. ред. О. В. Батрименко; Київський національний університет імені Тараса Шевченка. К.: ТОВ «Вадекс», 2025. Вип. 98. С. 129–134.

Рік	2025
Ключові слова	криза ідентичності, національна ідентичність, псевдоідентичність, політика ідентичності, самоідентифікація, національне світосприйняття, громадянське суспільство, національна безпека, євроінтеграція, модель національної ідентичності
DOI	10.17721/2415-881x.2025.98.123-134
ISSN	–
Одноосібне авторство	так
Містить державну таємницю / службову інформацію	ні
Посилання	https://zpv.knu.ua/index.php/pb/article/view/375

Рік	2025
Ключові слова	російсько-українська війна, гібридна війна, інформаційна війна, національна безпека і оборона, асиметрична стратегія, інформаційно-комунікаційні технології, волонтерська діяльність, дезінформація, євроінтеграція, міжнародне право, штучний інтелект
DOI	10.17721/2415-881x.2025.99.263-275
ISSN	–
Одноосібне авторство	так
Містить державну таємницю / службову інформацію	ні
Посилання	https://zpv.knu.ua/index.php/pb/article/view/407

Офіційний опонент

ПІБ	Хилько Микола Іванович
Місце роботи	Київський національний університет імені Тараса Шевченка
Посада	професор (Основне місце роботи)
Факультет або інший структурний підрозділ	Філософський факультет
Науковий ступінь	Доктор наук, 09.00.03 Соціальна філософія та філософія історії
Дата отримання диплома доктора філософії (кандидата наук)	–
ORCID	0000-0002-0295-5332

Публікації за тематикою дисертації

Хилько М.І., Матвійчук А.В. Роль самоорганізації українського громадянського суспільства в умовах протистояння російській агресії. Держава і право: Збірник наукових праць. Юридичні і політичні науки. 2023. Вип. 94. С. 165-178.

Рік	2023
Ключові слова	громадянське суспільство, самоорганізація, волонтерство, волонтерська діяльність, громадське об'єднання
DOI	10.33663/1563-3349-2023-94-165
ISSN	–
Одноосібне авторство	ні
Містить державну таємницю / службову інформацію	ні
Посилання	https://derzhava-i-pravo.com.ua/files/issues/Держава%20і%20право.%20Випуск%2094.pdf

Хилько М.І., Матвійчук А.В. Особливості взаємодії держави з неурядовими організаціями: досвід Польщі та США. Політичне життя: загальнополітичний, навчальний, науковий, науково-

популярний журнал. ДонНУ імені Василя Стуса, 2023. № 4. С. 52-59.

Рік	2023
Ключові слова	держава, громадянське суспільство, громадські об'єднання, недержавні організації, соціальний захист, інтереси
DOI	10.31558/2519-2949.2023.4.7
ISSN	–
Одноосібне авторство	ні
Містить державну таємницю / службову інформацію	ні
Посилання	https://jpl.donnu.edu.ua/article/view/14878/14777

Хилько М.І. Крицкалюк Н.І. Методологічні аспекти інституціоналізації громадянського суспільства в Україні. Політичне життя: загальнополітичний, навчальний, науковий, науково-популярний журнал. ДонНУ імені Василя Стуса, 2024. № 1. С. 56-62.

Рік	2024
Ключові слова	громадянське суспільство, демократія, інститут громадянського суспільства, інституціоналізація громадянського суспільства, соціальне партнерство, ефективність демократичних інститутів
DOI	10.31558/2519-2949.2024.1.9
ISSN	–
Одноосібне авторство	ні
Містить державну таємницю / службову інформацію	ні
Посилання	https://jpl.donnu.edu.ua/article/view/15012/14919

Офіційний опонент

ПІБ	Семенченко Федір Григорович
Місце роботи	Київський національний університет будівництва і архітектури
Посада	Професор (Основне місце роботи)
Факультет або інший структурний підрозділ	Урбаністики та просторового планування
Науковий ступінь	Доктор наук, 23.00.02 Політичні інститути та процеси
Дата отримання диплома доктора філософії (кандидата наук)	–
ORCID	0000-0001-8485-7594

Публікації за тематикою дисертації

Волківський М. А., Семенченко Ф.Г. Неурядові організації як групи «третього сектору» в громадянському суспільстві. Вісник №9 Донецького національного університету імені Василя Стуса. 2024. №9. С.48-55.

Рік	2024
Ключові слова	нерядові організації, громадянське суспільство, громадські

	об'єднання, міжнародні організації, демократичні цінності, Україна, Європа, США
DOI	10.31558/2617-0248.2024.9.8
ISSN	–
Одноосібне авторство	ні
Містить державну таємницю / службову інформацію	ні
Посилання	https://jvestnik-politology.donnu.edu.ua/article/view/16350

Семенченко Ф. Г. Етапи становлення та інституалізація громадських організацій в українському суспільстві. Просторовий розвиток. 2026. Вип. 16. С. 690–703.

Рік	2026
Ключові слова	громадські організації, громадянське суспільство, інституціоналізація громадських організацій, суб'єкти державотворення
DOI	10.32347/2786-7269.2026.16.690-703
ISSN	–
Одноосібне авторство	так
Містить державну таємницю / службову інформацію	ні
Посилання	https://spd.knuba.edu.ua/article/view/364137

Порошук Д. П., Семенченко Ф. Г. Політична суб'єктність громадських організацій та їх вплив на політичний процес в українському суспільстві. Просторовий розвиток. 2026. Вип. 16. С. 675–689.

Рік	2026
Ключові слова	політична суб'єктність, громадські організації, політичний процес, державотворення, державна політика, суспільні трансформації, механізми впливу на державну політику, агенти реалізації державної політики
DOI	10.32347/2786-7269.2026.16.675-689
ISSN	–
Одноосібне авторство	ні
Містить державну таємницю / службову інформацію	ні
Посилання	https://spd.knuba.edu.ua/article/view/364136

Підтвердження

Я підтверджую, що:

- я належним чином уповноважений/а закладом освіти/науковою установою на подання цього повідомлення, і за потреби надам документ, який підтверджує ці повноваження
- усі відомості, викладені у цьому повідомленні, є достовірними

Документ підписаний електронним підписом

Білоус Алла Олександрівна

23.07.2026